

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 kwietnia 1954 r.

Nr 16

TRESC:

Poz.:

DEKRET

59 — z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych 97

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

60 — z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie wysokości i trybu uiszczania opłat w postępowaniu arbitrażowym 99

61 — z dnia 10 kwietnia 1954 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 10 lipca 1952 r. w sprawie zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury 100

59

DEKRET

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych.

Aby dać wyraz uznaniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla ważnej i zaszczytnej służby kolejarza polskiego,

biorąc pod uwagę doniosłe znaczenie transportu kolejowego dla gospodarki narodowej i dla wykonania narodowych planów gospodarczych

mając na względzie, że warunki pracy kolei wymagają od każdego pracownika kolejowego wzorowego spełniania obowiązków służbowych i szczególnie wysokiej dyscypliny pracy,

stanowi się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Przepisy wstępne.

Art. 1. 1. Przepisy dekretu stosuje się do wszystkich pracowników zatrudnionych w Ministerstwie Kolei i w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” bez względu na charakter stosunku pracy.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć moc przepisów dekretu w całości lub w części na pracowników zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych resortu kolei.

R o z d z i a ł 2.

Prawa pracowników kolejowych.

Art. 2. 1. Pracownik kolejowy otrzymuje uposażenie (wynagrodzenie) stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego, rodzaju wykonywanych czynności, posiadanych kwalifikacji, ilości i jakości wykonywanej pracy.

2. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia zasady uposażenia oraz zaszeregowania pracowników kolejowych.

Art. 3. 1. Wprowadza się stopnie służbowe dla pracowników kolejowych,

2. Rada Ministrów określi stopnie służbowe pracowników kolejowych i zasady ich nadawania oraz kategorie pracowników uprawnionych do tych stopni.

Art. 4. 1. Pracownicy kolejowi otrzymują umundurowanie służbowe, przydzielane bezpłatnie.

2. Rada Ministrów określi kategorie pracowników uprawnionych do umundurowania służbowego oraz wyda przepisy o mundurach i odznakach służbowych pracowników kolejowych.

Art. 5. 1. Pracownicy kolejowi otrzymują dodatek za wysługę lat.

2. Rada Ministrów określi zasady i warunki przyznawania dodatku za wysługę lat, wysokość dodatku jak również stanowiska służbowe, uprawniające do otrzymywania dodatku.

R o z d z i a ł 3.

Obowiązki pracowników kolejowych.

Art. 6. Pracownik kolejowy obowiązany jest we wszystkich okolicznościach do wierności wobec Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 7. 1. Podstawowym obowiązkiem pracowników kolejowych jest zabezpieczenie wykonania zadań transportu kolejowego, wynikających z potrzeb gospodarki narodowej i obronności Państwa.

2. Pracownicy kolejowi obowiązani są do wykonywania planów, wypełniania ustalonych norm produkcyjnych i mierników pracy środków transportowych oraz zwiększania wykorzystania taboru kolejowego.

Art. 8. Każdy pracownik kolejowy jest obowiązany strzec dobrego imienia kolejarza polskiego.

Art. 9. Pracownik kolejowy powinien spełniać swoje obowiązki ze świadomością, że jest współodpowiedzialny za terminowy i sprawny przewóz towarów i osób oraz za ich bezpieczeństwo.

Art. 10. 1. Pracownika kolejowego obowiązuje dyscyplina służbowa, oparta na socjalistycznym stosunku

do pracy, niezbędna dla zabezpieczenia regularnej pracy transportu kolejowego.

2. W szczególności pracownik kolejowy jest obowiązany do:

- 1) ścisłego wypełniania obowiązków wynikających z powierzonej mu funkcji oraz do wykazywania w pracy nieodzwonnej inicjatywy;
- 2) zapobiegania w każdym razie, co zagraża bezpieczeństwu ruchu pociągów, życiu ludzkiemu lub mieniu powierzonemu kolei do przewozu, strzeżenia i ochrony własności społecznej, a w szczególności technicznych kolejowych środków przewozowych, wyposażenia i materiałów;
- 3) ścisłego, dokładnego, terminowego wypełniania rozkazów i poleceń służbowych zwierzchnika;
- 4) ścisłego przestrzegania ustaw, rozporządzeń, zarządzeń oraz przepisów służbowych;
- 5) bezwzględnie przestrzegania tajemnicy państwowej i służbowej;
- 6) czujności i zwalczania działalności wrogów ustroju i władzy ludowej.

Art. 11. 1. Zwierzchnik służbowy jest obowiązany:

- 1) bezustannie utrzymywać na wysokim poziomie i wzmacniać dyscyplinę służbową podległych pracowników oraz wychowywać ich w duchu nieugiętego wypełniania obowiązków służbowych;
- 2) ustawicznie podwyższać kwalifikacje zawodowe i społeczno-polityczne podległych pracowników;
- 3) stale podnosić wydajność pracy przez inicjowanie i popieranie współzawodnictwa socjalistycznego wśród pracowników kolejowych oraz stwarzanie mu dogodnych warunków rozwoju;
- 4) troszczyć się o swych podwładnych, wnikać w ich potrzeby bytowe i okazywać im nieodzonną pomoc.

2. Zwierzchnik służbowy, który nie wykonuje swoich uprawnień dyscyplinarnych lub je przekracza, odpowiada za naruszenie obowiązku służbowego.

Art. 12. Regulamin nadany przez Ministra Kolei za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi szczegółowe obowiązki pracowników kolejowych.

R o z d z i a ł 4.

Wyróżnienia.

Art. 13. 1. Wyróżnia się pracowników kolejowych, którzy przekraczają zadania produkcyjne, wzorowym wypełnianiem obowiązków służbowych i przestrzeganiem dyscypliny dają przykład innym, wyczerpaną pracą pobudzają innych pracowników do wzmocnienia wydajności pracy, szczególnymi osiągnięciami w służbie przyczyniają się do przedterminowego wykonania planu, przejawiają inicjatywę i pomysłowość w pracy, dzięki kwalifikacjom zawodowym, staranności oraz czujności zapewniają bezawaryjną pracę taboru kolejowego i kolejowych urządzeń technicznych lub którzy zapobiegli wypadkom kolejowym, próbom sabotażu lub szkodnictwa

2. Wyróżnienia są następujące:

- 1) pochwała;
- 2) nagroda pieniężna;
- 3) nagroda w postaci cennego подарunku;
- 4) wyznaczenie na wyższe stanowisko służbowe;
- 5) przedterminowe i poza kolejnością nadanie stopnia służbowego;
- 6) wyróżnienie odznaką „Przodujący Kolejarz”;

7) nadanie tytułu honorowego „Zasłużony Kolejarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

3. Minister Kolei ustali zasady i tryb postępowania przy wyróżnianiu pracowników oraz wyda regulamin odznaki „Przodujący Kolejarz”, określający tryb jej nadawania i pozbawiania.

4. Osoby wyróżnione tytułem honorowym „Zasłużony Kolejarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” mają prawo noszenia odznaki „Zasłużony Kolejarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”. Rada Państwa określi zasady nadawania tytułu honorowego, tryb przedstawiania wniosków o nadanie tytułu, wzór rysunkowy i wymiary odznaki oraz tryb jej wręczania i sposób noszenia.

R o z d z i a ł 5.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

Art. 14. 1. Każdy pracownik kolejowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązku służbowego.

2. Naruszenie obowiązku służbowego jest wykroczeniem służbowym.

Art. 15. Za wykroczenia służbowe nakładają się następujące kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) wyznaczenie do niżej wynagradzanej pracy na okres do 3 miesięcy;
- 5) obniżenie stopnia służbowego;
- 6) obniżenie stopnia służbowego z jednoczesnym pozbawieniem prawa do dodatku za wysługę lat na okres do jednego roku;
- 7) obniżenie stanowiska służbowego z równoczesnym obniżeniem uposażenia (stawki płacy);
- 8) wydalenie ze służby.

Art. 16. Prawo karania dyscyplinarnego przysługuje każdemu zwierzchnikowi służbowemu w zakresie ustalonym przez Ministra Kolei.

Art. 17. Za każde wykroczenie może być wymierzona pracownikowi kolejowemu tylko jedna kara dyscyplinarna.

Art. 18. 1. Przed wymierzeniem kary dyscyplinarnej zwierzchnik służbowy obowiązany jest zażądać wyjaśnień od obwinionego pracownika kolejowego.

2. Przy ustalaniu kary dyscyplinarnej zwierzchnik służbowy powinien uwzględnić rodzaj i wagę wykroczenia, stopień winy, rozmiar szkody wyrządzonej przez wykroczenie, okoliczności, w jakich je popełniono, oraz dotychczasowe wywiązywanie się pracownika z obowiązków służbowych.

Art. 19. O wymierzeniu kary dyscyplinarnej oraz o powodach ukarania zawiadamia się pracownika kolejowego na piśmie za potwierdzeniem odbioru.

Art. 20. Od orzeczenia o ukaraniu dyscyplinarnym przysługuje pracownikowi kolejowemu prawo wniesienia zażalenia w terminie 7 dni. Wniesienie zażalenia nie odrocza wykonania kary dyscyplinarnej.

Art. 21. W celach wychowawczych zwierzchnik służbowy ukaranego omawia orzeczenie dyscyplinarne na naradzie roboczej pracowników danej jednostki organizacyjnej oraz może je ogłosić w prasie kolejowej albo w kolejowych pismach urzędowych.

Art. 22. 1. Pracownika kolejowego, który w ciągu roku od ukarania go nie popełnił wykroczenia służbowego

go, uważa się za dyscyplinarnie niekaranego i wymierzoną karę skreśla się w jego dokumentach ewidencyjnych.

2. Jeżeli pracownik kolejowy w krótkim okresie czasu po ukaraniu dyscyplinarnym wykazał wybitną poprawę i bardzo dobre wyniki pracy, zwierzchnik służbowy, który wymierzył karę dyscyplinarną, może zarządzić jej skreślenie z dokumentów ewidencyjnych już po upływie 6 miesięcy od dnia ukarania.

Art. 23. Wykroczenia służbowe, które stanowią równocześnie naruszenie przepisów o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, nie podlegają ukaraniu w trybie określonym w niniejszym dekrete.

Art. 24. Szczegółowe zasady i tryb postępowania dyscyplinarnego określi Minister Kolei za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 25. Pracownikom wydalonym ze służby przysługują świadczenia emerytalne z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na warunkach i w wysokości obowiązujących w ubezpieczeniu społecznym, z tym że lata kolejowej wysługi emerytalnej zalicza się jako okresy ubezpieczenia.

R o z d z i a ł 5.

Przepisy końcowe i przejściowe.

Art. 26. Przepisy dekretu stosuje się przy pociąganiu pracowników kolejowych do odpowiedzialności dys-

cyplinarnej za wykroczenia służbowe popełnione przez nich po dniu wejścia w życie dekretu.

Art. 27. 1. Upoważnia się Ministra Kolei do zarządzenia w odniesieniu do występków i wykroczeń służbowych, popełnionych przez pracowników kolejowych przed wejściem w życie dekretu:

- 1) umorzenia wszczętego postępowania lub niewszczytania postępowania;
- 2) umorzenia nieściągniętych grzywien i kar pieniężnych;
- 3) skreślenia z dokumentów ewidencyjnych kar porządkowych i dyscyplinarnych.

2. Przez wykroczenia i występki służbowe, o których mowa w ust. 1, rozumie się przewinienia, a przez grzywny i kary pieniężne — grzywny i kary określone w przepisach o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”, jak również kary pieniężne nakładane na pracowników kolejowych umownych w związku ze stosunkiem pracy.

Art. 28. 1. W zakresie unormowanym niniejszym dekretem tracą moc przepisy dotychczasowe w stosunku do pracowników objętych dekretem (art. 1).

2. Przepisy dekretu nie naruszają uprawnień pracowników kolejowych określonych w odrębnych przepisach.

Art. 29. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 maja 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

w sprawie wysokości i trybu uiszczania opłat w postępowaniu arbitrażowym.

Na podstawie art. 39 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W postępowaniu przed komisjami arbitrażowymi pobiera się opłaty.

2. Do uiszczenia opłaty obowiązana jest strona składająca wniosek o dokonanie czynności powodującej opłatę.

3. Gdy czynność powodująca opłatę dokonana ma być na wniosek osoby nie będącej stroną, do uiszczenia opłaty obowiązane są strony w częściach równych, chyba że prezes komisji arbitrażowej zarządzi inaczej.

§ 2. Jeżeli wniosek podlega ponownemu rozpoznaniu przez komisję arbitrażową wskutek uchylecia orzeczenia przez Prezesa Rady Ministrów lub przez Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej, pobiera się od wnioskodawcy opłatę w wysokości opłaty należnej od odwołania.

§ 3. Opłaty w wysokości kwoty nie przekraczającej 50 zł uiszczą się znaczkami skarbowymi.

§ 4. 1. Opłaty w wysokości kwoty przekraczającej 50 zł uiszczą się w całości przelewem na dochód budżetu centralnego na rachunek wydziału (oddziału) finansowego prezydium właściwej terytorialnie, według siedziby jednostki zobowiązanej do uiszczenia opłaty, powiatowej

(miejskiej) rady narodowej, a w m. st. Warszawie i w m. Łodzi na rachunek wydziału (oddziału) finansowego prezydium rad narodowych tych miast dla spraw opłat skarbowych.

2. Jednostka zobowiązana do uiszczenia opłaty powinna dołączyć do wniosku lub pisma powodującego opłatę oryginał potwierdzenia banku o wykonaniu polecenia przelewu. W potwierdzeniu tym oprócz sumy i nazwy wydziału (oddziału) finansowego, na którego rachunek nastąpiła wpłata, należy wymienić pełną nazwę strony przeciwnej oraz w miarę możliwości wskazać numer sprawy w komisji arbitrażowej.

§ 5. 1. W przypadku złożenia przez stronę wniosku lub pisma powodującego opłatę bez uiszczenia opłaty, złożone wnioski i pisma podlegają zwrotowi.

2. Jeżeli strona zwróciła jej pismo złożyła powtórnie wraz z dowodem uiszczenia opłat w ciągu 14 dni od stwierdzonej na tym piśmie daty jego zwrotu — pismo to uważa się za wniesione w terminie pierwotnym.

3. Gdy wniosek lub pismo powodujące opłatę złoży rolnicza spółdzielnia produkcyjna bez uiszczenia należnej opłaty — komisja arbitrażowa przed zwróceniem takiego pisma lub wniosku powinna wezwać tę spółdzielnię do uiszczenia opłat w ciągu dni 14. Nieuiszczenie opłat w terminie powoduje zwrot wniosku; w tym przypadku przepis ust. 2 nie ma zastosowania.